

F. t. l. vedr. miljømål m.v. for vandforekomster m.m.

kendt, og hvor de kan rekvireres, eventuelt mod betaling. Selve offentliggørelsen bør ske i lokale dag- og/eller ugeblade, der har almindelig udbredelse i vanddistriktet, på amtets hjemmeside og i øvrigt på den måde, det er almindeligt brugt. De nævnte dokumenter skal være offentligt tilgængelige, hvilket betyder, at der skal være adgang til at læse dem, f.eks. i amtets forvaltning, på biblioteker eller lignende. Dokumenterne skal også kunne udleveres, eventuelt mod betaling.

Til stk. 2

Planen skal desuden sendes til de berørte myndigheder. Fremsendelse af forslaget til miljøministeren samt øvrige relevante myndigheder kan ske i trykt såvel som i elektronisk format.

Til stk. 3

Med forslaget skabes hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvordan annoncering skal ske, f.eks. hvis der opstår behov for særlige krav til elektronisk annoncering og offentlig tilgængelighed via eksempelvis internettet.

Det foreslås, at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler om betaling for udlevering af dokumenterne fra offentlige myndigheder. Beløbet, som fastsættes som betaling, skal alene afspejle omkostningerne ved trykning, fotokopiering m.v.

Til kapitel 11

Til §§ 32 og 33

Det kan komplicere beslutningsprocessen, at samtlige amtsråd/Hovedstadens Udviklingsråd skal godkende ethvert samlet forslag for vanddistriktet, og der vil i særlige tilfælde kunne opstå vanskeligheder for vanddistriktsmyndigheden med at få den koordinerende opgave løst. Derfor skal vanddistriktsmyndigheden indbringe uenigheder for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Tilsvarende forpligtelse til at bringe sagen for ministeren er der i de situationer, hvor der ikke kan opnås enighed mellem en kommunalbestyrelse og vanddistriktsmyndigheden om det endelige forslag til prioriteringer i indsatsprogrammet.

Til § 34

Miljøministeren kan, til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser, fremsætte indsigelse mod forslag til vandplan. Ministeren udøver, efter henvendelse fra relevante statslige myndigheder, hvis interesser berøres af forslaget til vandplan, indsigelsesretten på vegne af den berørte

statslige myndighed. De statslige interesser, der vil kunne omfattes af indsigelsesretten, kan blandt andet være statslige bygge- og anlægsarbejder, råstofindvinding, fiskeriinteresser eller andet af væsentlig interesse for staten, mens de internationale forpligtelser, der vil kunne føre til indsigelser, blandt andet kan fremgå af fugle- og habitatdirektivet eller konventioner på miljø- og naturområdet. Ministeren kan desuden gøre indsigelse såfremt vandplanen strider mod nærværende lovs bestemmelser.

Ministeren bemyndiges til at indlede nye forhandlinger med de ansvarlige myndigheder og fungere som mægler med henblik på at opnå enighed om et tilfredsstillende resultat. Kan enighed ikke opnås, træffer ministeren den endelige beslutning.

Såfremt ministeren gør indsigelse, kan et planforslag kun vedtages endeligt, når der er opnået enighed om de nødvendige ændringer mellem ministeren, der repræsenterer de involverede statslige myndigheder, og den pågældende planmyndighed. Uafklarede spørgsmål afgøres af ministeren.

Til kapitel 12

Til § 35

Med bestemmelsen overføres en del af gebyrbestemmelsen i § 52 c i vandforsyningsloven til denne lov. Det, der overføres, er hjemlen til at opkræve gebyr for de opgaver, der overføres fra vandforsyningsloven til denne lov, og som der hidtil har kunnet kræves gebyr for i medfør af vandforsyningsloven. Gebyrbestemmelsen i vandforsyningsloven foreslås indskrænket tilsvarende, jf. det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven og planloven. Der er således ikke tale om nogen realitetsændring.

Der vil kunne opkræves gebyr for amtsrådets udgifter til følsomhedskortlægning i forbindelse med den del af basisanalysen, der knytter sig til drikkevandsressourcerne. Der er alene tale om gebyr for kortlægning, der finder sted inden for områder udpeget som områder med særlig drikkevandsinteresser eller inden for indvindingsoplande til almene vandforsyningsanlæg, hvilket svarer til det, der kan pålægges gebyr for i dag i medfør af vandforsyningslovens § 52 c. Der er ikke tale om en udvidelse af det område, amtsrådene kan kræve gebyr for.

Med hensyn til fastsættelsen af gebyrer og regnskabsmæssig dokumentation gælder de samme krav som efter vandforsyningsloven. Det foreslås, at det som hidtil skal være muligt at fastsætte et samlede gebyr, både for den del, der efter forslaget skal fastsættes i